

[Veistrup.]

Nyordningen, og Amsraadets Beslutning er vedtaget med mindst to Trediedele af dets Medlemsantal, saa kan man efter min Mening have Lov til at sige: Hvad vil man saa mere?

I § 4, Stk. 2, siges det, at det i den sognekommunale Vedtægt i Kommuner med 3 000 Indbyggere eller derover kan bestemmes, at Sogneraadet efter hvert Nyvalg skal kunne beslutte, at Formandsvalget skal have Gyldighed for hele Sogneraadets Funktionstid. Det er en af de Bestemmelser, som jeg for mit Vedkommende er mest ængstelig for. Efter min Mening vilde det være bedst, om man til Sogneraadets formænd kun valgte Folk, som havde Lyst til dette Hverv, men jeg tør ikke benægte, at der kan være Forhold i de større Kommuner, som bevirker, at man maa kræve en særlig kvalificeret Arbejdskræft i Spidsen for Sogneraadets Administration, og at det derfor kan være nødvendigt at have en Bestemmelse som den her foreslaaede. Bestemmelsen er jo heller ikke affattet saaledes, at den ikke kan fraviges; der staar netop, at man skal „kunne“ beslutte; der staar ikke absolut, at det *skal* være saadan og saadan.

I § 5 siges det lempeligt, at Sogneraadets formanden foranstalter Sogneraadets medlemmerne sammenkaldt og underretter saa vidt muligt alle Medlemmerne om, hvilke Sager der vil komme til Forhandling. Jeg tror, at det vilde være gavnligt, om man gav Sogneraadets formanden et lidt strengere Paalæg, saaledes at han fik Pligt til at meddele Sogneraadets medlemmerne, hvad der skulde behandles. Alle de, som gennem en Aarække har været Sogneraadets medlemmer, har sikkert følt det som en Gene, at man kom til et Sogneraadets møde uden at vide, hvad der skulde behandles, medens Sogneraadets formanden var i Stand til at passe Udspillet, om jeg saa maa sige, og paa en ganske anden Maade kunde beherske Stillingen, idet han i Modsætning til Sogneraadets medlemmerne var fuldstændig klar over, hvilke Sager der skulde behandles. Jeg tror, at det vilde have nogen Betydning, om det blev ordnet saaledes, at ethvert Sogneraadets medlem skulde have Meddelelse om, hvilke Sager der skal behandles paa Møderne.

§ 6, 1ste Stykke, er efter min Opfattelse en af de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg tror, at det vil blive hilst med Tilfredshed i alle kommunalt interesserede Kredse, at Formandsstillingen og Kassererstillingen ikke maa forenes i samme Person. Jeg ser ganske vist, at der er gjort en Und-

tagelse, idet der i Kommuner med mindre end 1 000 Indbyggere ikke skal være nogen Pligt til at have en særlig Kasserer. Men det har ellers været den store Fare for de Mennesker, som er kommet i Ulykke i disse Stillingen, at Stillingen som Sogneraadets formand og som Kasserer har været forenet i samme Person. Derfor hilser jeg med Tilfredshed denne Bestemmelse i § 6, og jeg tror, den vil vinde almindelig Anerkendelse rundt om i Kommunerne. Alene en Ting som denne synes mig at gøre et Lovforslag som det foreliggende værdifuldt. Derfor forstaar jeg ikke den — jeg kan gerne sige — Ligeegyldighed, som den ærede Ordfører for Venstre viste overfor Lovforslaget. Det ærede Medlem har selv været Medlem baade af Sogneraadet og af Amsraad, og derfor forbauser det mig, at det ærede Medlem ikke er interesseret i at faa foretaget de Ændringer, som Erfaringen har vist os bør foretages.

I § 8 fastslaas det, at Sogneraadet skal samles en Gang om Maanedene. Det er en Bestemmelse, som sikkert allerede har vundet Hævd, i hvert Fald i vid Udstrækning. Men jeg finder det rimeligt nu at fastslaa det i Loven som en Regel.

§ 10 bestemmer, at der skal udfærdiges kommunale Vedtægter. Jeg forudsætter, at Indenrigsministeriet fremkommer med Forslag til en saadan Vedtægt, saa at den nærmest kan blive en generel Vedtægt for alle Kommuner her i Landet. Jeg mener, at en vis Ensartethed med Hensyn til de kommunale Vedtægter er i høj Grad paa krævet.

§ 14 handler om det kommunale Skattegrundlag. Jeg lagde Mærke til, at de ærede Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti straks erklærede, at de ikke kunde tiltræde en saadan Bestemmelse. Jeg forstod imidlertid ikke Begrundelsen for denne Stilling. Forholdet er her det, at der ved Valgperiodens Begyndelse foreligger et bestemt Grundlag for det Forslag, som fremsættes til Amsraadet om Forholdet mellem Skatter paa fast Ejendom og Skat paa Person. Med hvilken Begrundelse vil man nu, naar Grundlaget forrykkes, nægte at gaa til en Ændring i saa Henseende? Begrundelsen for en Ændring skulde jo være den, at der er sket en Forandring i Kommunens Forhold, og hvis det er Tilfældet og altsaa det Grundlag, som man gik ud fra paa et givet Tidspunkt, er borte, synes jeg, man har Ret til at kræve, at det oprindelige Forhold mellem faste Ejendomsskatter og personlige Skatter ændres.

§ 28 omhandler Retten for Kommu-